

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 30 maja 1958 r.

Nr 42

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 239 — nr 77 z dnia 27 marca 1958 r. w sprawie ustalania wysokości odsetek, prowizji i opłat bankowych banków państwowych 397
240 — nr 141 z dnia 6 maja 1958 r. w sprawie ewidencji niektórych osób zatrudnionych w handlu 398

ZARZĄDZENIA:

- 241 — Ministrów Rolnictwa oraz Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 5 maja 1958 r. zmieniające zarządzenie z dnia 14 stycznia 1949 r. o obowiązku i sposobie zgłaszania i dostarczania zwłok zwierzęcych do zakładów utylizacyjnych 399
242 — Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu oraz Ministra Finansów z dnia 7 maja 1958 r. w sprawie rozliczeń z tytułu zysków, strat oraz środków obrotowych w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu 399
243 — 244 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego w sprawie uznania za rezerwat przyrody 405
245 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 30 kwietnia 1958 r. w sprawie umundurowania praktykantów w przedsiębiorstwach lasów państwowych oraz kierowników ośrodków hodowli rzadkich zwierząt 406
246 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 12 maja 1958 r. o zmianie zarządzenia z dnia 18 czerwca 1952 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody 406

OBWIESZCZENIE

- 247 — Ministra Rolnictwa z dnia 8 maja 1958 r. w sprawie list odmian roślin wpisanych do rejestru odmian oryginalnych i do spisu odmian selekcyonowanych oraz skreślonych ze spisu odmian selekcyonowanych w ciągu 1957 r. 406

239

UCHWAŁA NR 77 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 marca 1958 r.

w sprawie ustalania wysokości odsetek, prowizji i opłat bankowych banków państwowych.

Na podstawie art. 3 ust. 3 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej (Dz. U. z 1951 r. Nr 36, poz. 279) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

I. Odsetki od kredytów bankowych.

§ 1. 1. Podstawowa stopa procentowa dla kredytów bankowych wynosi 4‰.

2. W 1958 r. banki będą stosować ulgową stopę procentową, obniżając oprocentowanie określone w ust. 1:

- 1) przy udzielaniu kredytów obrotowych dla państwowych gospodarstw rolnych, kredytów na należności z tytułu sprzedaży ratalnej, kredytów inwestycyjnych innych niż wymienione w pkt 2 oraz w innych przypadkach gospodarzo uzasadnionych, ustalonych przez Ministra Finansów — do 2‰,
- 2) przy udzielaniu kredytów inwestycyjnych dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych, kredytów na inwestycje zdecentralizowane na cele mieszkaniowe i socjalno-kulturalne oraz kredytów z funduszu interwencyjnego na aktywizację życia gospodarczego — do 1‰.

§ 2. 1. Banki mogą, niezależnie od odsetek określonych w § 1. pobierać dodatkowe odsetki, stosując podwyższoną stopę procentową w łącznej wysokości — do 10‰.

2. Odsetki według podwyższonej stopy procentowej można pobierać od kredytów:

- 1) dodatkowo udzielonych przedsiębiorstwom gospodarki społecznej dla usunięcia przejściowych nieprawidłowości w ich gospodarce,

2) udzielonych jednostkom gospodarki nie uspołecznionej.

§ 3. Banki mogą pobierać od nie spłaconych w terminie kredytów odsetki według wyższej stopy procentowej niż określona w § 1 i § 2, a mianowicie:

- 1) od kredytów obrotowych — 12‰,
- 2) " " inwestycyjnych i na kapitalne remonty — od 5‰ do 7‰.

§ 4. Stopa procentowa dla kredytów refinansowych udzielanych przez Narodowy Bank Polski innym bankom oraz spółdzielniom oszczędnościowo-pożyczkowym wynosi 0,5‰.

II. Oprocentowanie środków pieniężnych na rachunkach bankowych.

§ 5. Środki pieniężne gromadzone przez klientów banków na rachunkach rozliczeniowych i bieżących nie podlegają oprocentowaniu.

§ 6. Środki pieniężne gromadzone przez przedsiębiorstwa gospodarki społecznej na bankowych rachunkach funduszy specjalnego przeznaczenia oraz na odrębnych rachunkach lokat terminowych podlegają oprocentowaniu w wysokości od 1‰ do 3‰ — w zależności od terminu wypowiedzenia lokaty.

§ 7. Wkłady oszczędnościowe podlegają oprocentowaniu w wysokości od 3‰ do 5‰.

§ 8. Środki pieniężne Powszechnej Kasy Oszczędności i spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych akumulowane w charakterze lokat w Narodowym Banku Polskim oprocentowane są w wysokości do 5‰.

III. Przepisy końcowe.

§ 9. Minister Finansów na wniosek Prezesa Narodowego Banku Polskiego i dyrektorów innych banków państwowych ustali zasady stosowania i wysokość dodatkowego oprocentowania kredytów bankowych, zakres i zasady stosowania oraz wysokość ulg w oprocentowaniu, zasady oprocentowania pozostałości na rachunkach funduszy specjalnego przeznaczenia oraz odrębnych rachunkach lokat terminowych wkładów oszczędnościowych oraz lokat Powszechnej Kasy Oszczędności i spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych w Narodowym Banku Polskim, jak również wysokość opłat i prowizji bankowych za czynności bankowe i usługi międzybankowe.

§ 10. Przepisy niniejszej uchwały nie dotyczą oprocentowania kredytów udzielanych na podstawie:

- 1) uchwały nr 1070 Prezydium Rządu z dnia 31 grudnia 1955 r. w sprawie pomocy Państwa w dziedzinie umocnienia gospodarki finansowej rolniczych spółdzielni produkcyjnych,
- 2) uchwały nr 74 Prezydium Rządu z dnia 4 lutego 1956 r. w sprawie specjalnej pomocy finansowej dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych (Monitor Polski Nr 17, poz. 243),
- 3) uchwały nr 25 Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1957 r. w sprawie zasad zwalniania, przeszkalania i zatrudniania pracowników w związku z reorganizacją administracji (Monitor Polski Nr 6, poz. 37),

4) uchwały nr 111 Rady Ministrów z dnia 25 marca 1957 r. w sprawie zatrudnienia oficerów zwolnionych z wojskowej służby zawodowej i ich materialnego zaopatrzenia (Monitor Polski Nr 25, poz. 176),

5) uchwały nr 145 Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 1957 r. w sprawie pomocy dla repatriantów (Monitor Polski Nr 32, poz. 217),

6) zarządzenia nr 224 Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 września 1957 r. w sprawie skupu i zaopatrzenia w ziemniaki jesienią 1957 r.,

7) przepisów dotyczących pomocy finansowej Państwa dla budownictwa mieszkaniowego.

§ 11. Uchyla się:

1) uchwałę nr 157 Prezydium Rządu z dnia 25 lutego 1953 r. w sprawie ustalenia wysokości odsetek, prowizji i opłat bankowych,

2) uchwałę nr 119 Prezydium Rządu z dnia 12 lutego 1955 r. zmieniającą uchwałę nr 157 Prezydium Rządu z dnia 25 lutego 1953 r. w sprawie ustalenia wysokości odsetek, prowizji i opłat bankowych,

3) uchwałę nr 7 Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1957 r. w sprawie wysokości odsetek i prowizji w Narodowym Banku Polskim.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

240

UCHWAŁA Nr 141 RADY MINISTRÓW

z dnia 6 maja 1958 r.

w sprawie ewidencji niektórych osób zatrudnionych w handlu.

W celu wyeliminowania z handlu osób, które dopuściły się nadużyć, jak również zabezpieczenia przed przyjmowaniem takich osób do pracy w handlu, Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki organizacyjne podległe i nadzorowane przez Ministra Handlu Wewnętrznego oraz jednostki handlu i przemysłu gastronomicznego podległe innym ministrom założą dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach, z którymi łączy się materialna odpowiedzialność za powierzone mienie, a także dla innych pracowników mających swobodny dostęp do mienia — karty kwalifikacyjne.

2. Dla pozostałych pracowników jednostek wymienionych w ust. 1 oraz dla pracowników zatrudnionych w organach administracji handlu prezydium rad narodowych karty kwalifikacyjne należy zakładać w razie zwolnienia z pracy z przyczyn uzasadniających rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika.

§ 2. W Ministerstwie Handlu Wewnętrznego zostaje utworzony centralny rejestr osób zwolnionych z pracy za niedobory i nadużycia w handlu na podstawie art. 2 dekretu z dnia 18 stycznia 1956 r. o ograniczeniu dopuszczalności rozwiązywania umów o pracę bez wypowiedzenia oraz o zabezpieczeniu ciągłości pracy (Dz. U. Nr 2, poz. 11 i Nr 41, poz. 187), zwany dalej centralnym rejestrem.

§ 3. Minister Handlu Wewnętrznego ustali wzór karty kwalifikacyjnej oraz szczegółowy sposób prowadzenia kart kwalifikacyjnych i centralnego rejestru. Karta kwalifikacyjna jest dokumentem jawnym i powinna być na każde żądanie pracownika udostępniana mu do wglądu. Karta kwalifikacyjna jest drukiem ścisłego zarachowania.

§ 4. W razie zwolnienia pracownika z pracy za niedobór lub nadużycie w handlu na podstawie dekretu, o którym mowa w § 2, zakład pracy wysyła jego kartę kwalifikacyjną do centralnego rejestru.

§ 5. 1. W razie umorzenia postępowania sądowego lub karno-administracyjnego albo wydania orzeczenia uniewinniającego zakład pracy obowiązany jest przesłać odpis orzeczenia do centralnego rejestru.

2. Centralny rejestr skreśla danego pracownika ze swojej ewidencji, zwracając jednocześnie jego kartę kwalifikacyjną z odpowiednią adnotacją zakładowi pracy, który ją nadesłał.

§ 6. Karta kwalifikacyjna ulega usunięciu z centralnego rejestru i zniszczeniu po upływie 10 lat od dnia jej wpływu do rejestru.

§ 7. 1. Centralnym organizacjom spółdzielczym zaleca się wprowadzenie kart kwalifikacyjnych dla pracowników zatrudnionych w jednostkach spółdzielczych.